

יום ה', כ"ו בסיון תשס"ג (26 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המילה האחרונה (?) בעניין פינוי כוחות המנדאט הבריטי בשנת תש"ח (1948-5708):
לא היה להם עניין להיות מעורבים בסיוע גלוי לחיסולו או לגימודו הטראגי של היישוב היהודי בארץ-ישראל... עם זאת נשאלת השאלה, מדוע השאירו הבריטים שני "ראשי גשר" אלה בחיפה וברפיח עד סוף יוני 48': האם עשו זאת רק לצורך ההשלמה השיטתית של הפינוי, או שמא כדי שישמשו נקודות-מוצא לפריסה צבאית בריטית מחודשת בארץ-ישראל לאחר כיבושה ע"י הערבים, ותחת ריבונות ערבית? נראה שאכן זו היתה כוונתם של הבריטים. מכל מקום, כל הסימנים מעידים על כך שהבריטים לא התכוונו להשתמש ב"ראשי הגשר" הללו כדי למנוע אסון העלול להתרגש על היישוב היהודי במקרה של הצלחת הפלישה הערבית [ר"ל].
[ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

וזאת לפי מקור אחד. הסתכלות אחרת באותם אירועים בדיווח הבא:
לאמיתו של דבר, רבים לא האמינו ב-1947, ואפילו לא בחודשים האחרונים של שלטונם ב-1948, כי הבריטים אמנם יעזבו. כל העת כיננו ביישוב היהודי חששות, כי הפינוי הבריטי אינו אלא אחיזת עיניים והבריטים זוממים להישאר, או לחזור לארץ בדרך כלשהי לאחר עזיבתם. בדיעבד, ידוע כי היו אלה חששות שווא. החלטתם שלח הבריטים ב-1948 היתה נחושה – לעזוב!
[ארץ-ישראל במאה העשרים]

~ ~ ~

היום, **כ"ו בסיון**, לפני 104 שנה, בשנת תרנ"ט (1899-5659), נולד **יעקב חזן** בברסט-ליטובסק שבפולין. היה ממייסדי השומר-הצעיר שם, ואחרי שעלה ארצה ב-1923, של מפ"ם. חזן היה מראשי הקיבוץ הארצי, מפעילי התנועה הציונית והסתדרות העובדים וחבר מ-1949 עד 1973. הוא היה דובר הרעיוני של מפ"ם. [תאריכון מרכז ההסברה / יודאיקה לקסיקון]

~ ~ ~

בפרק **הרביעי** של פרקי אבות [שנלמד השבת], המשנה הבאה:
"רבי יוחנן הסנדלר אומר: כל כנסיה שהיא לשם שמיים, סופה להתקיים; ושאונה לשם שמיים, אין סופה להתקיים." מפרש הרב קהתי: **כל כנסיה – אסיפה; שהיא לשם שמיים – לשם מטרה של מצוה, או לברר איזה עניין לאמיתו, מבלי שתהיינה למתכנסים פניות אישיות; סופה להתקיים – עתידה הכנסיה להשיג את מטרתה, והישיגיה יהיו קיימים ומבורכים; ושאונה לשם שמיים – שכל אחד עומד על דעתו מתוך כוונה של קינטור והתנצחות, ולא למען האמת לאמיתה; אין סופה להתקיים – לא יהא קיום לתוצאותיה ומעשיה.**
ובאבות דרבה נתן אמרו: כנסיה שהיא לשם מצוה – זו כנסיית אנשי כנסת הגדולה [שהתקינו את כללי ופרטי אורח החיים לעם ישראל אחרי שיבת ציון בתחילת בית שני], **ושלא לשם מצוה – זו כנסיית אנשי דור הפלגה.** על דור ההפלגה אומרת התורה: **"ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים."** [בראשית י"א 1] אחדותם היתה לשם מרד נגד ה', וסופם? **"הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו. ויפץ ה' אותם משם על פני כל הארץ..."** [שם שם 7-8] בסופו של דבר איבדו את חלקם לעולם הבא ו"נעשו קופים ורוחות לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת (ב"ש): **19²⁶**

צאת השבת (ב"ש): **20²⁴**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', כ"ו בסיון תשס"ג (26 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ושדים ולילין. לעומתם: **"...ויחן שם ישראל נגד ההר."** – כאיש אחד בלב אחד, לקבל תורה משמיים.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים ושבט שלום!

כניסת שבת (ב"ש): **19²⁶**

צאת השבת (ב"ש): **20²⁴**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.